

Le Valli
del Natisone
su Internet

www.lintver.it

novi matajur

tednik slovencev videmske pokrajine

CEDAD / CIVIDALE • Ulica Ristori 28 • Tel. (0432) 731190 • Fax 730462 • E-mail: novimatajur@spin.it • Poštni predal / casella postale 92 • Poština plačana v gotovini / abbonamento postale gruppo 2/50% • Tednik / settimanale • Cena 1.500 lir - 0,77 evra
Spedizione in abbonamento postale - 45 % - art. 2 comma 20/b Legge 662/96 Filiale di Udine

TAXE PERÇUE
TASSA RISCOSSA

33100 Udine
Italy

st. 35 (1071)

Cedad, četrtek, 13. septembra 2001

Storia
Natura
Cultura

www.lintver.it

Iz leve Rino Chinese, Margherita Trusgnach, Stieffin Morat an Checco

Žive an aktualne besiede v topli atmosferi na Liesah

Poseban večer v petek 7. septembra v skednju na Liesah. Sli smo nazaj za dvajst, trideset let, na tiste cajte, ko smo prvič poslušal pjesmi Rina Chinese po rezijansko an tiste od Checca v nadiškem dialektu.

Pa brez nostalgije, ker tiste besiede so sele žive an aktualne. Vsaka ima sele muoč zganit kiek glaboko v nas.

Po drugi strani smo poslušal besiede an melodije, ki jih poznamo, ki jih sami

kajšan krat pojemo, so an part od nas. An nas tudi vežejo med sabo. Tel liep občutek, de smo vsi del ene same družine, de smo si podobni, ker imamo podobno ljubezen le za tiste stvari, smo ga v petek na Liesah vsi imiel.

An cul smo, de je clan tele družine tudi Stieffin Morat, treči protagonist večera, čeglih parhaja dol z Laskega an piše v furlanskem jeziku. (jn)

beri na strani 3

Prejšnji četrtek odločilen korak ministrstva za šolstvo - Pogovor z ravnateljico Živo Gruden

Dvojezična šola in vrtec pridobila status državnih šolskih institucij

Aiuto, sono una statale!

Aiuto, sono statale! E mi vengono in mente tutti quei luoghi comuni che sempre accompagnano questa fascia di lavoratori: fare il minimo indispensabile tanto la paga c'è in ogni caso. Pausa caffè, pausa pranzo, pausa pausa.

All'ombra di questi e altri lapidari e squalificanti luoghi comuni, operano migliaia di operatori statali guizzando ku ribe tra le fitte maglie della rete bu-

rocratica. E' un velikàn questo Stato, così gigante che non gli si vede la testa, così gigante ki tle par nas, nel nostro negozio di cristalli ha rischiato di fare molti danni.

Ma l'acuto ed incessante tintinnio degli svarovski si è di colpo zittito.

Il gigante spalanca le sue braccione e ci accoglie, an ist upam, da nas na stisne previc. E adesso? Che scuola siamo? Guardo

in giù, il binario è rimasto quello.

In alto il cielo è uno, intorno i miei colleghi senza i quali, dice il direttore regionale dell'istruzione

Bruno Forte, "non si potrebbe parlare di specificità della scuola bilingue di San Pietro al Natisone".

Una insegnante segue a pagina 4

Trenutek srečanja, ki so ga predstavniki šole imeli prejšnj teden z deželnim šolskim ravnateljem Bruno Forte

je res zgodovinski trenutek, saj je to bil cilj že od vsega začetka, torej ne le od takrat, ko se je šola ustanovila, temveč od takrat, ko se je v Beneciji začelo o njej razmišljati. Že na prvih sestankih, ko je Pavel Petričič - oče naše šole - prišel na dan s to idejo, je namreč veljalo: poskusimo, ker bo to spodbuda, da se tudi v državnih solah kaj premakne".

Igor Gabrovec
beri na strani 4

Prejšnji četrtek je vse nas razveselila dolgo pričakovana vest, da je italijansko ministrstvo za šolstvo s spreje-

tjem v stalež sedanjega vodstvenega, učnega in pomožnega osebja končno le storilo odločilen korak za dejan-

ska podzavljenje dvojezične osnovne šole in otroškega vrta v Spetru. Vse je sicer že izrecno predvideval zaščitni zakon za slovensko manjšino, vendar je znana počasnost rimskega birokratskega kolesja upravičeno zaskrbljala, da postopek ne bo nared pred začetkom šolskega leta. Na podlagi 5. odstavka 12. člena zaščitnega zakona sta tako špetska dvojezična šola in vrtec pridobila status državnih šolskih institucij, sedanje zaposlene učno in neučeno osebje pa pridobi status državnih uslužbencev. Ključna so bila v tem smislu posredovanja krovnih organizacij SKGZ in SSO, ki sta tudi v zadnjih dneh v osehah beneskih predstavnikov Jole

Namor in Giorgia Banchiga pismeno posegla pri ministrici za šolstvo Letizii Moratti. Za to si je prizadeval slovenski senator Miloš Budin, svojo podporo pa je zagotovil tudi državni podtajnik na zunanem ministrstvu sen. Antonione. Odločilno vlogo pa je seveda odigralo vodstveno osebje dvojezičnega šolskega centra v Spetru, ki je stalno in dosledno pritiskalo na deželne in državne šolske oblasti. O tem smo se pogovorili z ravnateljico špetske šole prof. Zivo Gruden.

Zgodovinski doseg za špetsko izobraževalno središče, ki je bilo kot privatna šola ustanovljeno daljnega 6. marca 1980. Kaj lahko podzavljenje šole

pomeni za nadaljnji razvoj vašega delovanja?

"Podzavljenje naše šole

ORO ORO ORO ORO ORO ORO ORO ORO ORO

BOTTEGA LONGOBARDA

ACQUISTA AL MIGLIOR PREZZO

ORO - ARGENTO

PERSONALE SPECIALIZZATO
VALUTERA' E CONVERTIRA' IN

DENARO CONTANTE

TRATTATIVE RISERVATE MASSIMA DISCREZIONE

CIVIDALE DEL FRIULI
Stretta S. Maria di Corte 20
TEL 0432-730932
TEL 0338-6627325

ORO ORO ORO ORO ORO ORO ORO ORO

Lettera da Manhattan

Questa lettera è stata scritta da John Hogan, artista che vive a Manhattan ed è stato presente alle ultime edizioni di "Stazione di Topolò", poche ore dopo il terribile disastro che martedì ha colpito gli Usa. La pubblichiamo grazie all'intercessione di Moreno Miorelli, a cui è stata spedita.

A Tutti con l'Amore di tutta la Vita, mi trovo in quello che è diventato il nuovo centro dell'Inferno, sono stato il triste testimone di ogni momento, dalla prima collisione fino al collasso delle torri.

segue a pagina 2

Incontro tra gli amministratori per risolvere i problemi di mensa e trasporti

Scuola bilingue statale, gli impegni dei sindaci

Lettera da Manhattan

dalla prima pagina

Stavo ad un angolo sapendo quello che i miei occhi stavano guardando, e la mia mente cercava di comprendere quale era la realtà. Conoscendo intimamente il luogo e le migliaia e migliaia di vite umane che sono parte dello stesso ogni giorno. Così tante persone nel momento del giorno in cui tutti vanno al lavoro e attraverso la metropolitana che si trova alla base delle torri. Sono stato testimone della perdita di un tipo di innocenza che non sarà mai riconquistata. Una perdita per il mondo che non possiamo spiegare. La città è muta tranne che per l'urlare delle sirene, e i caccia e gli elicotteri in alto, le persone si guardano in silenzio tra di loro senza trovare parole da

dire. Migliaia di persone stanno lasciando la città a piedi, camminando attraverso il ponte all'angolo di casa mia. Il cielo è di un blu chiaro riempito dal fumo che è stato vita, la polvere ricopre le ambulanze che si stanno precipitando verso gli ospedali. Io e molta gente che conosco stiamo bene, è chiaro che alcune persone che facevano parte della mia vita se ne sono andate. Una è scappata dalla prima torre prima che cadesse, non sa ancora come. Molte cose ancora non si sanno. Sono stordito, in lacrime, aspettando che la realtà raggiunga il mio cuore.

Con amore a tutti, ricordando ancora una volta che la vita può essere breve.

John Hogan

Su invito del sindaco di San Pietro al Natissone Bruna Dorbold, preoccupato per i nuovi oneri a carico del Comune a seguito della nuova situazione venutasi a creare con la statalizzazione della scuola bilingue, la scorsa settimana i sindaci dei comuni con alunni iscritti alla scuola bilingue si sono riuniti con alcuni membri del comitato direttivo e la direzione dell'istituto che ha fino ad ora gestito la scuola stessa. Gli amministratori, pur esprimendo la propria disponibilità e volontà a risolvere i problemi relativi al trasporto, alla mensa e alle spese di gestione, si impegnano a ricercare i fondi necessari attivandosi presso altri organismi e sollecitando la Regione a garantire le risorse necessarie a sostenere questi nuovi oneri. Il problema della mensa è stato risolto lasciandola in gestione, per quest'anno scolastico, all'Istituto per l'istruzione slovena. Il problema dei trasporti invece è più complesso per la vastità del territorio da cui provengono gli alunni e le conseguenti difficoltà organizzative.

C'è comunque la volontà di risolvere i problemi ed assicurare un sereno avvio di anno scolastico il prossimo 17 settembre.

Pismo iz Rima

Stojan Spetić

je približno taka: po koncu hladne vojne se proti ZDA zarotijo mračne, toda bogate in tehnološko spretno sile mednarodnega terorizma, ki skuša sa-

botirati računalniške sisteme in borze. V pirotehničnem finalu japonski teroristi ugrabijo boeingov "Jumbo" in se z njim zaletijo v washingtonski Kapitol. Pod rusevinami umre vsa ameriška vladajoča elita. Nadaljevanje, leta 1996 izdani roman "Izvršna oblast" ve povedati, da se centrala mednarodnega terorizma skriva v Iranu, ki razpihuje srednjevzhodno krizo do vrelišča...

Resnica je tokrat prekosila domisljijo režiserjev in pisateljev, ki se niso dotaknili tabuja ameriške premoči in nedotakljivosti. Ne čudi nas, da so ZDA tarča svetovnega terorizma, saj so vendar edina velesila, ki s svojimi tipalkami nadzoruje domala ves svet, čeprav pogosteje v namenih, kot pa v resnici.

Vprašati bi se morali, zakaj je bilo "veliko uho" Echelona tokrat gluho, čeprav so se teroristi očitno pogovarjali po mobilnih in preko elektronske

pošte. Pravijo, da so minuto pred napadom v severovzhodnih predelih ZDA odpovedali vsi računalniški sistemi...

Pravijo, da za vsem tem stoji šejk Osama bin Laden, ki iz svojega bunkerja v Afganistanu upravlja finančno kraljestvo za 3 tisoč milijard dolarjev, s katerimi oborožuje teroristične skupine za boj proti Zahodu. In vendar je prav Zahod nudil "talebanom" in samemu Ben Ladenu potuho v letih, ko so bili najgorečnejši borci proti sovjetkim četam v Afganistanu. Reagan in Bush starejši sta tedaj podpirala tudi islamski fundamentalizem, le da sta ga usmerjala v rušenje SZ, ki sta jo imenovala "čarstvo zla". Sedaj, ko SZ ni več, se islamski fundamentalizem obrača proti Zahodu in grize roko, ki ga je doslej hranila. Terorizma ne bo mogoče odpraviti niti z "vesoljskim ščitom" mladega Busha, ker raste iz obupa in bede, ko je mladim fanatikom smrt boljša od življenja. Na našem planetu divja sedaj kakih 50 vojn, v katerih se poraženci prej ali slej poslužijo terorja, da bi opozorili nase.

Izrjavati korenine terorizma pomeni delati za mir in pravičnost na svetu. Preprosto in sila zapleteno, skoraj nemogoče.

Sporazum med Slovenijo in Hrvaško ima še nasprotnike

Urejevanje odprtih vprašanj med Slovenijo in Hrvaško je zabeležilo prvi resni zastoj. Takšni so komentarji slovenskega tiska, ki ugotavlja, da tajna diplomacija premierov Janeza Drnovška in Ivica Račana se je očitno obnesla le na slovenski strani. Namen pogajanj, skritih pred očmi javnosti, je bil, da preveliko pričakovanje na eni ali drugi strani ne bi spodnesla sporazumov.

Po statusu quo, nastalem v zadnji fazi režima HDZ, se je novi krog pogajanj začel letos spomladi. Pričakovanje, da bo z Račanovo oblastjo laze odpravljati spore kakor s hadezejevsko, se sprva ni uresničilo. Velik korak je bil junijski sestanek na Reki, ko je bil po dolgem času odpravljen spor o Jedrski elektrarni Krsko.

Tudi pogajanja o meji so na reskem sestanku napredovala. Premiera nista izpustila vaje iz rok.

V zadnjih dneh so hrvaški nasprotniki sporazuma o meji med državama dobili nov zagon. Račan in njegova SDP sta ostala osamljena. Drnovškov sogovornik za pogajalsko mizo ni imel zavarovanega hrbita, zato je sporazum o meji postal eno od osrednjih vprašanj, s katerimi se ukvarja hrvaška vladna koalicija. Na drugi strani je Drnovšku uspelo prepričati skoraj vso domačo politično sceno in javnost o koristnosti dogovora.

Fronta proti Račanu je na Hrvaškem vsekakor širša in močnejša, kakor so nasprotniki sporazuma na slovenski strani.

Večinsko prepričanje je, da bi Hrvaška brez posebnih razlogov in mednarodno-pravnih argumentov prepustila Sloveniji velik kos svojega ozemlja (mo-

rja), ne da bi v zameno kar koli dobila. Glasov ljudi, ki podpirajo sporazum, v javnosti ni slišati, saj prevladuje prepričanje, da Račan prodaja nacionalne interese.

Spirala pozitivnega razpoloženja pri odpravljanju sporov med državama, ki bi se po Drnovškovi napovedi lahko začela s hrvaško ratifikacijo sporazuma, je za zdaj iluzija. Zelo veliko vprašanje je, ali bi korak Slovenije, s katerimi bi hrvaškim varčevalcem omogočili vrnitev dolgov Ljubljanske banke, nevtraliziral negativno razpoloženje v politiki in javnosti. Očitno je razcep na Hrvaškem del širšega političnega obračuna nenačelne koalicije zmernejših in skrajnejših, intelektualcev in politikov, leve, sredine in desnice. Vsi po vrsti namreč poskušajo iz njega skovati politični dobiček.

Njihova teza sicer je, da bi Hrvaška morala imeti čim boljše in urejene odnose s Slovenijo, toda na kakršna koli popuščanja niso pripravljeni.

Dogajanje v zvezi s sporazumom Račana in Drnovška je se posebno zanimivo v kontekstu notranje-političnih razmer na Hrvaškem. Račan bo taktiziral in poskušal zadevo izpeljati čim mirneje.

Drugo vprašanje je, zakaj se je hrvaški premier odločil, da bo odločno vztrajal pri sporazumu, čeprav je vedel, da bo zaradi njega imel hude težave tako v koaliciji kakor z opozicijo. Eden od morebitnih razlogov je, da si kot predsednik vlade z veliko podporo Zahoda zeli nastopati kot politik, ki lahko po desetih letih preseka gordijski voz in odpravlja tudi najtežje spore v odnosih s sosedi. (r.p.)

Grozno. Gledati v živo, po televiziji, kako se potniško letalo zaleti v nebotičnik WTO v New Yorku. Vedeti, da v oranžnem oblaku dima in ognja umirajo ljudje. V rusevinah stavbe, ki je bila simbol globalnega gospodarstva, se trgajo niti življenjskih usod. Ponavljajoča se scena postaja čedalje bolj podobna utrinkom iz vidnih filmov: Die Hard 3, The Peacemaker, The Rock, Air Force One, Napad na oblast. Hollywood je ze predvidel scenarije, ki jim CIA in FBI v svoji nadutosti nista bila kos: teroristi ugrabljajo letala in jih rušijo na Kapitol, sejejo bombe v nebotičnikih po Manhattanu, skušajo ugrabiti predsednika edine preostale svetovne velesile.

Tudi povprečni pisatelj fantapolitičnih uspešnic Tom Clancy v svojih knjigah opisuje dogodke, kakršnim smo bili priča te dni. V letu 1994 je napisal roman "Castni dolg". Zgodba

botirati računalniške sisteme in borze. V pirotehničnem finalu japonski teroristi ugrabijo boeingov "Jumbo" in se z njim zaletijo v washingtonski Kapitol. Pod rusevinami umre vsa ameriška vladajoča elita. Nadaljevanje, leta 1996 izdani roman "Izvršna oblast" ve povedati, da se centrala mednarodnega terorizma skriva v Iranu, ki razpihuje srednjevzhodno krizo do vrelišča...

Resnica je tokrat prekosila domisljijo režiserjev in pisateljev, ki se niso dotaknili tabuja ameriške premoči in nedotakljivosti. Ne čudi nas, da so ZDA tarča svetovnega terorizma, saj so vendar edina velesila, ki s svojimi tipalkami nadzoruje domala ves svet, čeprav pogosteje v namenih, kot pa v resnici.

Vprašati bi se morali, zakaj je bilo "veliko uho" Echelona tokrat gluho, čeprav so se teroristi očitno pogovarjali po mobilnih in preko elektronske

Premio a Venezia

E' un giovane regista sloveno, Jan Cvitkovič, il vincitore del premio per la migliore opera prima al festival del cinema di Venezia.

Il riconoscimento al film di Cvitkovič "Kruh in mleko", giunto abbastanza inatteso, premia una cinematografia che sta finalmente iniziando a farsi conoscere anche al di fuori dei confini nazionali.

Accordo in pericolo

Il compromesso sul confine marittimo tra Slovenia e Croazia, siglato lo scorso luglio dai due premier Drnovšek e Račan, è messo in

Alla Slovenia il "giovane" Leone

pericolo da alcune forze croate contrarie all'accordo.

Per Aurelio Juri, membro della commissione esteri del Parlamento sloveno ed ex sindaco di Capodistria, si tratta però dell'unica intesa possibile che va mantenuta. Il compromesso consente alla Slovenia di avere un contatto diretto con le acque internazionali, alla Croazia di mantenere il confine diretto con l'Italia e quindi con l'Unione europea.

Il sequestro del decennio

Sequestro record di armi, la scorsa settimana, nel porto di Capodistria. In quattro container di un cargo italiano proveniente dalla Malesia gli agenti della dogana slovena hanno rinvenuto 48 tonnellate di armi e munizioni destinate, con ogni probabilità, ai guerriglieri albanesi del Kosovo o della Macedonia.

Un cittadino austriaco, responsabile del cargo e già implicato in passato in

vicende analoghe, è stato arrestato. Per la questura di Capodistria si tratta del "sequestro del decennio".

Guida sicura?

Lo scorso anno in Slovenia sono stati oltre 146 mila i guidatori fermati dalla polizia stradale e invitati ad eseguire la "prova del palloncino" per controllare il grado di alcool contenuto in corpo. Di questi, 37 mila sono risultati positivi. Per questi secondo le norme è scattato il ritiro definitivo della patente, co-

sa che però non avviene quasi mai anche per le lungaggini dei procedimenti giudiziari.

Doppio bilancio

La scorsa settimana il governo sloveno ha dato il via libera alla nuova legge sulla finanza pubblica che permette l'approvazione dei bilanci consuntivi per il periodo di due anni. Una scelta, ha spiegato il ministro per le finanze Anton Rop, che permetterà una pianificazione più consistente ed a lungo termine

delle entrate e delle uscite.

Calcio alle stelle

La rappresentativa slovena di calcio, reduce dall'importante pareggio ottenuto a Belgrado con la Jugoslavia nella gara valida per le qualificazioni ai campionati mondiali del prossimo anno, tra un mese dovrà affrontare la formazione delle isole Far Oer. In caso di vittoria la Slovenia si giocherà il passaggio ai mondiali probabilmente contro la squadra della Romania.

In agosto le due formazioni si erano già incontrate terminando la partita con il punteggio di 2-2.

Beneške, rezijanske an furlanske besiede

Na srečanju "V nebu luna plava" na Liesah

s prve strani

Kakih šestdeset ljudi se je v petek zvečer zbralo v Kovačevem skednju na povabilo kulturnega društva Rečan, ki je organiziralo literarni večer "V nebu luna plava". Petkov večer je biu že deveti an v vseh telih letih smo - vsaki krat v kaki drugi vasi garmiškega kamuna - poslušal parbližno 40 avtorju, je poviedala predsednica društva Margherita Trusgnach. Tist v petak, določemo mi, je biu adan od narlieuših večerov.

Rino Chinese

Atmosfera je bila intima an topla, trije protagonisti pa so nam ponudli kiek posebnega. Začu je Rino Chinese, s piesmio "Bohača", (pugača, bi jal po beneško) an potle je zapieu še Bundar (vandrovac, tisti, ki vandra), Lun (saku), Pak (pajk), Weda (uoda), Zbuhana, Zvuzda ma an Reziya, ki je parva njega rezijanska piesam an jo je napisu ze lieta 1972. S petjem, z veselim an zivahnim pripovedovanjem nas je pelju v Reziyo an nam pokazu poseban svet njih pravc, kjer protagonisti so vsake sort zvine, zapieu nam je bogat sviet njega emocij, ljubezan do svojeje jezika, pa tudi žalost za Reziyo, ki se prazni.

S furlanskim pesnikom Stiefin Morat an njega "Cjants di grave" smo se potle znajdli na briegu rieke Tilment ali Tagliamento kot ji pravimo po italijansko. Takuo, ki mi poznamo an ljubimo vsako pest naše zemlje, takuo on močnuo dozivlja tolo rieko, nje kamane an uode, drevi, ki rastejo blizu nje an ljudi, ki so z njo živiel. Je an sviet

poseban an liep, ki pa zaradi namarnosti človeka an v imenu modernizacije se hitro an garduo spreminja. V italijanskem an furlanskem jeziku nam je parbližu ambient, ki je biu marsikajsnemu nepoznan. Pokazu nam je njega veliko ljubezen do materinega jezika, ki ga je treba le napri gojiti ("furlansko so me navadli moji starši, a donas govoriyo ku vsi dosti slabše od takrat ko sem biu otrok" nam je zaupu). Pokazu nam je tudi kakuo mladi furlanski intelektualci, ki se združujejo v skupinah an gibanjih ku Trastolon, se priet pa v Usmis, dozivljajo svoje furlanstvo. Tuole ni kiek folklornega, nostalgicnega an praznega, nasprotno je v poeziji, literaturi an drugih umetnosti zelo živuo an dosti buj napri od uradne kulture, pa naj je italijanska ali furlanska.

Tretji protagonist večera je biu Checco z njega kitaro. "Simbol trazgresjona" tle par nas, je jala Margherita Trusgnach. An ries Checco je adan od te parvih, ki je začeu pisat piesmi po sloviensko an jih piet,

kar je bluo sele "sitno" tle par nas. Brez skarbi je tisti, ki jih je narvič napisu an z njimi nam šenku lepa doživetja, ker tiste, kar se čuje v sarcu takne an parpriča vsakega. Checco že vič ku dvajst liet sodeluje tudi s Sejmam beneške piesmi, je bluo rečeno na Liesah. Mi bi jal, de Checco je Senjam beneške piesmi. Zadost je pomislit na vse piesmi, ki jih je napisu, na besedila drugih, ki jih je popravu an prerunu, dost muzik je zluožu, dost pieucu je učiu an navadu, dost jim je parpomagiu s svojim glasam... Za petkov večer na Liesah je vebrau štier piemi "Brani me", "Vier mi", "Ponočne misli" an "Ce b' biu, ce b' biu". Ker bi ga vsi še radi poslušal je zapieu se "Vsako vičer". Na koncu smo paršli vsi na varsto an kupe z njim smo še vsi zapiel ljudsko "Buog je ustvaru zemljico". (jn)

Tle an dol zdol skupina mladih Benečanov na taboru na Jezerskem

Teden dni na Jezerskem

Je že tretje leto, da skupina Benečanov se udeležuje mednarodnega tabora, ki ga organizira Svetovni slovenski kongres za kate-rega skrbi Jana Podobnik.

Letos je tabor bil ob Plansarskem jezeru na Jezerskem, prelepi kraj na Gorenjskem v Sloveniji. V tem kraju smo preživeli prelep teden, ki se je odtekal od nedelje 29. julija do nedelje 5. avgusta.

Bili smo Giulia Crisetig, Mattia in Francesco Cendou, Fabrizio in Simone Gariup, Giorgia Zufferli, Simone Qualizza, Davide Tomasetig in Peter Crisetig.

Zares je bilo lepo, ker smo imeli možnost se nazaj dobit s starimi prijatelji pa tudi spoznati nove slovenske prijatelje iz drugih držav ko Slovenija, Hrvaška, Avstrija, Amerike, Bosna in Hercegovina.

Bili smo razdeljeni po skupinah in vsi smo imeli prijazne voditelje, ki so skrbeli za vse naše potrebe... pa tudi za zabavo.

Nadvse pa je skrbel vodja Davo Karničar, svetovni znani planinec, ki je osvojil Everest.

Z njim smo se plezali, smo spoznali in smo hodili v prelepi naravi, pa smo se tudi združili v druge sportne igre in druge skupne dejavnosti.

Kar pa je bilo najbolj lepo je, da smo ratali zares veliki prijatelji med sabo in da se naše vezi nadaljujejo se posebno po SMS in e-mail!

Upamo, da čeprav smo ratali veliki bomo imeli možnost se spet srečati prihodnje leta na taki pobudi.

Giulia

Alcuni giovani delle Valli hanno preso parte al seminario linguistico

A scuola di sloveno ad Izola

Anche quest'anno ha avuto luogo in Slovenia, ad Izola, il seminario linguistico al quale hanno aderito anche alcuni giovani delle nostre valli: Sabina Terlicher (S. Leonardo), Marina Scaggiante (Vernasso), Alessandro Bertossin (Merso di Sotto) e Gino Cormons (Taipana). Il programma, oltre alle lezioni di carattere prettamente didattico, ha fornito ai giovani molteplici opportunità per conoscere più a fondo le tradizioni, la musica e la cultura slovena, dando modo ai partecipanti di interagire con la gente del posto.

E' stata un'ottima occasione per incontrare gente proveniente da molti Paesi del mondo (Usa, Giappone, Francia,

Germania, Belgio, Olanda, Scozia...) e per capire con maggior cognizione di causa le problematiche che toccano gli Stati in cui ora è frammentata l'ex Jugoslavia. Qualcuno è stato toccato direttamente dalla questione solo quando un ragazzo macedone è stato fermato al confine fra Croazia e Slovenia per meri fini burocratici (il visto di cui era in possesso consentiva solo una entrata in Slovenia). Per fortuna alla fine gli è stato consentito di riunirsi agli studenti, perdendo solo una mattinata di lezione. Sono questi gli episodi che ci fanno guardare con altri occhi la guerra ed ascoltare con maggiore attenzione quegli spari che sono solo apparentemente lontani. (g.c.)

L'Inquisizione nella Slavia

La normalizzazione
Capitolo II

42

Faustino Nazzi

Il Bartolomio Durighino precisa: "Io so che il q. Biasio, dopo la morte di Zuanne suo padre, possedeva et habitava la seconda, che aveva comprato Martino da Michiel Buzulo et l'altra la possedeva il q. Martino padre di Zuanne Duriavigh. Io so questo perché tenevo hosteria nella casa di quelli di Tarcento". Insomma si erano scambiate le case: "Nelle case, conferma Andrea Marinigh di Cladrecis, hanno habitato tanto li heredi del q. Zuanne Cargnel-

lo come quelli di Martino Duriavigh". Secondo Andrea di Tarcento, "la seconda casa confina con la casa di noi di Tarcento. Io so questo perché tengo hosteria nel Castello".

Bonetto Tossorotus di Azzida ci fornisce altri particolari:

"É vero che Zuanne Duriavigh, dopo la morte di Biagio suo fratello, ha allimentato sempre con le proprie sostanze la Menega comune madre per il corso d'anni undeci, nè mai dalli

figli del q. Biasio gli è stato dato cosa alcuna perché imediata seguita la morte del padre, andarono essi figli a star in casa altrui. Io so le predette cose di bocca proprio di Menega, mentre quella veniva in Azzida in casa di mio fratello Josepho Bonigh, il quale era maritato con una figlia (Dorothea) di detta Menega a visitarli et in parentela conforme al costume de schiavi et diceva che Zuanne suo figlio gli somministrava tutte le cose necessarie al suo vivere et

ciò ho sentito a dirlo più di vinti volte. I figli dopo la morte del padre, andarono a stare per famigli in casa del Tropina d'Azzida dove hanno servito più di sei anni. Non potevano sovvenire in cosa alcuna la sudetta sua madre, perché nemmeno essi havevano di che vivere. Menega, dopo le divisioni fra il produttore (Giovanni) e Biasio padre degli avversari per essere vecchia inabile a guadagnarsi cosa alcuna per il suo viver et quando seguì la morte di quella, Zuanne solo conforme al costume et ordinario de schiavi, fece la settimana come anco la fece sotterare. Io so questo per essere stato presente così alla settimana et ho visto a sepolire anzi che mi ricordo che Zuanne bisognò desse a Marcolino lire 6 ac-

ciò sotterarla detta Menega nella sua sepoltura nel Castello della B. Vergine di S. Maria. Erano presenti anco i figli di Biasio, ma però erano molto piccoli".

Dunque sappiamo che la Dorothea è andata sposa a Giuseppe Bonigh di Azzida e la madre Menega l'andava spesso a trovare e a trascorrere un po' di tempo con l'unica figlia che la poteva capire e consolare. Così incontrava, finchè potè, pure i nipoti, figli di Biagio, in Azzida presso la famiglia Tropina che generosamente e cristianamente li aveva accolti ed allevati. Chissà quanto avrà sofferto a veder la sua famiglia così dispersa ed in costante disagio. Aver bisogno da chi ha bisogno è il circolo vizioso che co-stringe i poveri. Ma

alla sua sepoltura nella tomba di Marcolino, acquistata da Giovanni per lire 6, furono presenti anche i nipoti "ma però erano molto piccoli".

Di fronte al tentativo di dichiarare "nullissimi" gli atti di cessione del 1630, Giovanni si vede costretto per lunghi anni a tenere stretto il suo malloppo sempre più scremato dalle spese processuali.

Una sentenza del giugno 1638 ordina: "Inducantur iterum heredes q. Blasii Carnei in possessionem domus". La povera gente, convinta dalla propria miseria e dall'astuzia degli avvocati, si contende un pezzo di terra o una catapecchia fino a strapparsi i denti. Non è un vizio, è la logica sinistra delle società di sussistenza.

V spomin na Viktorja Klanjščka

21. julija je umrl Viktor Klanjšček, bivši zupan občine Tolmin in prijatelj Slovencev videmske pokrajine. Tudi zato objavljamo prispevek v njegov spomin, ki so nam ga poslali.

"Zbrali smo se v nedeljo 22. julija in pospremili na zadnji poti dr. Viktorja Klanjščka in ga s krščanskim obredom položili k zadnjemu počitku na tolminskem pokopališču.

Rojen je bil 28. avgusta 1918. leta pri Puli. Njegovi starši so kot zavedni Slovenci po 1. svetovni vojni, ko so Pulo zasedli Italijani, odšli v Jugoslavijo, v Prekmurje. Osnovno solo je obiskoval v Tišini, nižjo gimnazijo v Murski Soboti, višjo pa na Ptuju. Klanjšček je svoje študije končal na Gozdarski fakulteti v Zagrebu 1940. leta. Delal je v Ljubljani, na Madžarskem, v Tolminu in Idriji, v Bovcu in še v Abidžanu v Afriki.

K nam v Tolmin je prišel v drugačne kraje, med drugačne ljudi, kot jih je do takrat poznal. A njegova razglednost, ustvarjalnost, pronicljivost in svetovljanstvo intelektualca so mu omogočale takojšnje vključitev v tolminsko življenje.

Kmalu ga srečamo na področju kulture - v Tolminskem gledališču. Kar nekaj stokrat je stopil na odrske deske kulturnih hramov. Svojo veliko ljubezen do pete besede je posebno lepo predstavil s pesmijo "Mrzel veter tebe zene" v Miklovi Zali. Krona njegove ljubezni gledališču pa je bil uspeh 1962. leta na vsakoletnem tekmovanju na Hvaru, ko je bilo Tolminsko gledališče najboljšo amatersko gledališče v takratni Jugoslaviji.

Klanjšček je bil začetnik in neumorni vodja Okrajne Turistične zveze. Ne samo s fotografijo in plakati, pač pa je tudi z veliki deli predstavljal svetu lepote Gornjega Posočja. Pri tem lahko poudarimo njegov poseben prispevek pri izgradnji objektov Alpskega turističnega centra Bovec. Kot direktor Soškega gozdnega gospodarstva Tolmin je bil vključen tudi v takratne širše gospodarske kroge Slovenije in Jugoslavije. Bil je namestnik predsednika skupščinskega odbora Jugoslavije za gostinstvo in turizem, član republike in zvezne gospodarske zbornice, delegat mešanega komiteja Fao - Organizacije za prehrano in kmetijstvo pri Združenih narodih.

V imenu vseh prisotnih, vseh gozdarjev in v imenu novih občin Bovec, Kobariid in Tolmin izrekam zeni Majdi, sinu Borutu, hčeri Martini, vnuku in vnukinji, sestri Mimiki, bratoma Oskarju in Mirku ter vsem ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje in spoštovanje do dela, s katerim ste lajsali zadnja leta življenja pokojnemu Vikiju.

Viktor, počivaj v miru!
Gospodarstvenik Klanjš-

ščkovega kova je vedno udeležen tudi v politiki. Bil je član v OLO Tolmin, Nova Gorica in Koper, poslanec Gospodarskega zbora republike in zvezne skupščine Jugoslavije.

Na prvih demokratičnih večstrankarskih volitvah 1990. leta je bil izvoljen za predsednika skupščine takratne velike občine Tolmin. Prav v času njegovega zupanovanja smo dobili Slovenci svojo državo Republiko Slovenijo. Na ta čas nas spominja lipa, ki jo je posadil g. Klanjšček, in spomin, da so Teritorialna obramba, Policija in zupan izpeljali osamosvojitveno vojno 1991. leta v naši občini brez vsakega strela.

Viktor Klanjšček je bil gozdar. In res, gozdarji smo lahko ponosni na dela, ki jih je dr. Viktor Klanjšček načrtoval in s svojimi sodelavci udeležil v naših gozdovih. Njegova zasluga je bila, da je SGG dobilo in imelo sedež v Tolminu.

Za stroko in državo je opravljal v tujini različne funkcije. To pa mu ni bilo težko, saj je govoril skoraj vse slovanske in še sedem svetovnih jezikov.

Za svoje delo doma in v tujini je prejel številna odlikovanja. Najpomembnejša bi bila zlata značka Turistične zveze Slovenije, Priznanje kulturno prosvetnih organizacij, Orden dela z zlatim vencem in za 15-letno delo v FAO je bil junija 1974. leta sprejet v viteski red Bontems.

22. julija smo se zadnjič poslovili od njega. Počival bo ob Soci, Tolminki, pod tolminskimi gorami, v lepotah, ki jih je znal slikati, opisati in predstavljati.

V imenu vseh prisotnih, vseh gozdarjev in v imenu novih občin Bovec, Kobariid in Tolmin izrekam zeni Majdi, sinu Borutu, hčeri Martini, vnuku in vnukinji, sestri Mimiki, bratoma Oskarju in Mirku ter vsem ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje in spoštovanje do dela, s katerim ste lajsali zadnja leta življenja pokojnemu Vikiju.

Viktor, počivaj v miru!
Ivan Božić

Dvojezična šola v novi situaciji

s prve strani

"Na ta premik je bilo torej treba kar dolgo čakati, šola pa je medtem imela čas, da je izpopolnila svoj didaktični model, da se je številčno utrdila in si pridobila vse večji ugled in zaupanje. Tako stopamo danes v državno solsko strukturo kot povsem izoblikovan subjekt z našo specifikom in z našim izkušnjami, z zavestjo, da nam je uspelo ustvariti solo, ki ustreza potrebam in pričakovanjem okolja, pa tudi s pripravljenostjo na sodelovanje, soočanje, iskanje novega, spreminjanje. To so kvalitete, ki so si jih naši učitelji v teh letih s skupnim delom pridobili in ki jih bo treba ohraniti in negovati tudi v bodoče. Podržavljenje nam torej ne sme pomeniti prilagajanja kalupom, čeprav je ta strah mestoma zaznati pri naših starih. Mislim, da pomeni podržavljenje predvsem večjo gotovost za obstoj in razvoj sole, saj smo se v zadnjih letih morali vse preveč ubadati z materialnimi vprašanji in se v bistvu boriti za preživetje. Seveda pa je to tudi veliko priznanje za vse Slovence v Videnski pokrajini in prvi korak v izvajanju zaščitnega zakona. Ne pozabimo, da slednji predvideva tudi možnost odpiranja drugih dvojezičnih sol in različne druge oblike uvajanja slovensčine v sole".

Do zadnjega je gledalo, da tudi za to solsko leto bo se vse po starem ali celo slabše. Kaj je "in extremis" pripomoglo k razpletu težkega stanja? "Tezko bi rekla, kaj je bilo res odločilno. Kot smo prebrali, je do odločitve o zeleni luci prišlo na ministrstvu. Prepricano sem, da si je deželni ravnatelj dr. Bruno Forte močno in iskreno prizadeval za polno priznanje naše sole; za trud in pomoč se mu vsi na soli prisrčno zahvaljujemo, kot tudi nadzornici Luciji Barei Krizman, ki je za zbiranje dokumentacije in pisanje poročil zrtvovala kar nekaj vročih poletnih dni".

Priznanje soli je obenem priznanje vsem, ki so solo sooblikovali vse od njene ustanovitve. Težkih trenutkov v dvajsetletni zgodovini pa gotovo ni manjkalo...

"Težkih trenutkov je bilo kar precej: najprej začetna negotovost, ko smo delovali na meji legalnosti; potem cela vrsta trenu-

O bazovski komemoraciji

Komemoracija starih ustrelenih slovenskih protifašistov na bazovski gmajni pri Trstu, je dogodek, ki načeloma združuje Slovence. Bidovca, Valenčiča, Marusiča in Miloša so fašisti ustrelili septembra leta 1930 po razsodbi posebnega sodišča. Obtoženi so bili terorizma. Njihova objektivna krivda pa je bila, da so se uprli krvavi diktaturi. Fantje so bili skupaj z Gortanom med prvimi žrtvami fašizma in to zaradi protifašizma.

Slovenci in tisti Italijani, ki zgodovinski dogodek poznajo in vidijo v komemoraciji simbol antifasizma, se konec poletja zberemo na svečanosti, da bi skupaj obsodili nasilje nad človekom in narodom ter izpostavili mir in sožitje. Slovenci smo seveda upravičeno ponosni, da smo se uprli fašizmu že takrat, ko marsikateremu evropskega politiku in državnemu poglavarju ni bilo se jasno, kaj pripravljata Mussolini in nato Hitler. Ko bi mnogi evropski državniki поблиže spoznali, kaj se dogaja v daljnem Trstu in na Bazovski gmajni, bi si morda prihranili lagerje, dez bomb, invazijo, pokole, preganjanja itd. Vendar je tudi slepota del zgodovine.

Po mojem osebnem mnenju pa naj bi proslava v Bazovici ne bila le komemoracija. Protifašizem vsebuje mnogo zelo aktualnih problemov. Vidimo,

tkov, ko so nas finančne težave prisilile, da smo bili mesece in mesece brez plač in tudi brez sredstev za kritje vsakodnevnih stroškov - teh trenutkov je bilo toliko, da se nam v spominu kar brišejo prehodi iz enega v drugega; nato pa se tisti trenutki, ki so bili težki, a hkrati spodbudni: reševanje problemov, ki so bili vezani na rast so-

kaj se dogaja na Bližnjem Vzhodu, beremo, kako je se vedno težko izpeljati mednarodno konferenco proti rasizmu, doma opazujemo, kako nekateri se niso premostili nacionalističnih barikad.

Goriški zupan Valenti ni maral skupnega praznovanja 1000-letnice Gorice in Sempetra, v Trstu Melia premika spomenike in rehabilitira kolaboracionističnega župana. Smeti zgodovine se vedno molijo izpod preprog demokracije in načelnih izjav o strpnosti in sožitju. Zato je lahko Bazovica razmislek o svetu, v katerem živimo in o svetu, v katerem bi radi živeli.

Ne zdi se mi, da bi bilo nevmesno, ko bi govorniki pred spomenikom bazovskih žrtev spregovorili tudi o temnih straneh globalizacije, o rasizmu, o revščini v svetu, o gospodarstvu, o agresivnosti turbokapitalizma in o večkratni šibkosti parlamentarne demokracije.

Zal pa ti marsikatera bazovska komemoracija pusti grénak priokus ob spoznanju, da se tudi sami ne znamo izogniti nekaterim predsodkom, da se ne moremo otresti določenih bremen, da so nekateri intelektualci zagledani le v preteklost, da je med nami in prihodnostjo se mnogo zaprašenih zaves in nena-zadnje, da ni vsem jasno, kaj pomenijo sodelovanje in skupni nastopi. Ta

obcutek sem imel tudi v nedeljo. Imel sem ga po slovenskem nagovoru. Znani slovenski pisatelj in narodnjak Boris Pahor sicer ni presenetil s svojimi stališči, vendar je bilo za mnoge neprijetno, ko smo se levičarji ponovno znašli na zatožni klopi, ko so iz ropotarnice bližnje preteklosti vzniknile udba in podobne stvari, ko smo zagovorniki večkulturne in multietnične družbe ter aktivnega sožitja izpadli kot nezvesti sporočilu iz Bazovice.

Besede so padle takoj po tem, ko je predsednik goriske pokrajine Brandolin govoril o dejstvu, da so v naših krajih in na Goriškem živeli v sožitju Slovenci, Furlani in Italijani. Nacionalistične norije so jih usodno razdelile, mi naj bi celili rane. Objektivno sta se mi zdela govornika zelo oddaljena in sta klicala k opredelitvi, kar ni bilo prijetno.

Sovražim cenzuro in menim, da ima vsakdo pravico izraziti svoje mnenje. Ko gre za proslave, kot je Bazovica, ki naj bi naglasile to, kar je med nami skupnega ter opustile ločevanja, bi bilo vendarle umestno, da tudi prestižne osebnosti v govorih pomislijo na zbrano občinstvo in na čustva, ki so lahko različna. Predvsem bi morali na to pomisliti organizatorji, saj so stališča mnogih govornikov vnaprej znana.

Skratka, ob začetku jeseni nam bi kaka odprta in sveža beseda ne škodila. Zato sem prepričan, da bi morali vsi malce razmisliti, kaj pravzaprav zelimo s to našo Bazovico, da nam ne usahne kot drevo sredi predolge suše in sredi razočaranja mnogih (po nedelji sem od ljudi slišal veliko besed nelagodja).

Igor Gabrovec

Aiuto, sono statale!

dalla prima pagina

E se pensiamo che diventare statali sia un privilegio, allora spetta a tutti, a tutti quelli che, Paolo Petricig in testa se non lo fosse già stato, hanno contribuito alla nascita e alla crescita della scuola. Tutti i sostenitori *an tisti on kraj meje, družine an otroc, vsi*, una Valle di statali!!!

Consapevoli che il sostegno dello Stato è necessario ed è un diritto, ma la qualità della cultura dipende dalla lim-

pidezza del nostro sguardo e del nostro sentire. La nostra direttrice Ziva Gruden non ci ha dato consigli per questo tempo di passaggio abituata com'è a sbattere le sue alucce di angelo tutelare sulla nostra autonomia sperimentale, cosa di cui le saremo sempre grati. Ha detto solo: "E adesso, mi raccomando, rimanete come siete!" A casa, mia figlia cinquenne che apre libri a caso "legge": "Precipitiamo nel sogno e andiamoci!"

Una insegnante

Letošnjega že petega kulturno-etnografskega tabora se je udeležilo trideset otrok: osem iz Bovca; šest iz Kobarida; deset iz Benečije in šest iz Porabja. Presenetljivo je, da zanimanje za tabor raste, saj bi iz Benečije in Bovca ter Kobarida zeleso priti na tabor se več otrok, vendar zaradi rezervacij za koroske otroke smo število prijav omejili. Razveseljivo je predvsem dejstvo, da se vedno več otrok iz Benečije odloča za ta tabor. Prav oni so bili glavni pobudniki in organizatorji družabnega življenja ob večerih. Seveda se je vse začelo in končalo pri Valentinu, ki je skupaj z Marjanom Bevkom, vodjem tabora na teh srečanjih prisoten že vseh pet let.

Mesto letošnjega tabora je kot vsako leto izbral Marjan in nas popeljal na najbolj oddaljen konec slovenskega etičnega ozemlja - v Porabje na Madžarskem. V skoraj novem avtobusu podjetja ATLANT in odličnem soferju Davidu iz Kobarida, smo se preko Bovca in Predila ter mimo Rabeljskega jezera pri Trbižu vključili na avtocesto in zdrveli mimo Celovca, nekoč zibelke slovenstva, se mimo Gradca (Graz) napotili proti Dunaju, se po nekaj desetih km usmerili desno na Madžarsko. Mejo smo prestopili pri Heiligenkreutzu ter se skozi Monoster pripeljali v idilično slovensko vasico Verica. Malo iz vasi, na gričku ob začetku gozda stoji lepa lesena stavba, kot iz pravljice. Penzion Ruzič nas je sprejel pod streho naslednjih šest noči.

Program tabora je potekal po ustaljenem ritmu. Otroke smo razdelili v dve skupini, ki sta po ena in pol urnem delu zamenjali mentorja. Govorno-prostorski del je vodil Marjan Bevk; plesno-prostorskega pa Alida Bevk. Alida nam je bila, zaradi odličnega znanja madžarskega jezika tudi v veliko pomoč pri organizaciji namestitve in izletih. Tako je bilo dopoldan. Popoldan pa izleti in se ena skupna ura dela, če je čas dopuščal.

Govorni program se je letos osredotočil na govor miselnih sklopov slovenskega jezika, s pomočjo tekstovne predloge Jovanoviča: ZRTVE MODE BUM-BUM. Vedno bolj ugotavljam, da se slovensčina v svoji govorni podobi siromaši in postaja vedno težje razumljiva. Vedno bolj ostaja na nivoju mehanične izgovorjave besed, brez logične, kaj se vsebinske melodije. Miselne sklope ali miselne celote otroci zelo težko artikulirajo v tekočo, neprekinjeno melodijo. Se vedno so slovnična ločila tista, ki odrejajo rast ali padec melodične intonacije, ne pa misel, ki jo hočem izraziti. Mislim, da sem s konkretnimi primeri in aktivnim sodelovanjem otrok uspel premakniti razmišljanje v smer

Na taboru v Porabju tudi deset iz Benečije

govorne logike iz slovnične okostenelosti. Seveda ob jasni razlagi, kaj je pisana misel in kaj izgovorjena misel. Vse smo potem povezali v pozicijo-misel in gibanje-miselni sklop v prostor. Plesno-prostorski del pa se je ukvarjal z občutkom telesa v prostoru, v skupini, s sproščenim gibanjem kot predpogoj za sproščeno govorjeno besedo in na kompoziciji skupne energije, kjer pa na trenutke prevladujejo posamezniki. Zaključni prikaz smo imeli v kulturnem domu Verica, po katerem je bil tudi odprt razgovor o videnem in slisnem.

Pri vsem tem delovnem programu smo imeli v ponedeljek in četrtek zvečer se po uro in pol pevskega srečanja z g. Elizabeto, članico zenskega pevskega zbora, ki neguje porabsko pesem. Tu so se otroci naučili dve porabski in eno krajso madžarsko pesem.

V torek popoldan smo se napotili peš do Števanovcev, si tam ogledali osnovno solo v spremstvu ravnatelja, cerkev in občudovali gričevnato pokrajino. Pogoji v katerih deluje sola so resnično ubogi in skoraj nepriemni. Problem slovenskega solstva v Porabju niso samo neprimerni in didaktično neopremljeni prostori, temveč tudi dejstvo, da tu se vedno ni zazivel dvojezično solanje, ki bi ga morala Madžarska uvesti že leta 1920 po

trianonski pogodbi. Ostalo je le pri pouku slovenskega jezika štiri ure na teden, kar je privedlo do skoraj popolne asimilacije.

V sredo popoldan smo se odpeljali z lokalnim avtobusom v Monoster, kar je bilo posebno doživetja, saj avtobus pelje skozi več slovenskih vasi v okolici mesta. Monoster je kulturni in ekonomski center Porabskih Slovencev. V mestu smo si ogledali slovenski center Lipa v okviru katerega deluje tudi odrasla gledališka skupina "Nindrik-indrik", se seznanili z dejavnostjo Zvezde Slovencev na Madžarskem, si ogledali prostore slovenskega radia ob spremstvu urednika Franceka Mukiča, se sprehodili do cerkve in obnovljenega gledališča, si privosčili sladole in "soping" na njihovi tržnici. Po svoji ponudbi spominja na nekdanji tržaski Ponte Rosso. Prodajalci so v glavnem madžarski Romi (cigani) ali pa Hrvati, kupci pa večinoma prihajajo iz sosednje Avstrije. Po vrnitvi domov in večerji sta nas obiskala Irena Barbar, pisateljica iz Dol. Senika, rojena pa prav na Verici in upokojeni profesor slovensčine Karel Krajcar, vneti zbiratelj narodnega gradiva in avtor zbirke porabskih pravljic KRALIČ PA LEJPA VIDA. Ob živem pričevanju o današnjem življenju v Porabju in stari časih in običajih, ter zanimivih vprašanih otrok

smo veliko izvedeli o slovenstvu v najbolj oddaljeni pokrajini slovenske etnične prisotnosti.

V četrtek popoldan pa smo se podali na Tromejnik, točko, kjer se stikajo tri države: Madžarska, Avstrija in Slovenija. Se prej smo se ustavili v največji slovenski vasi Zgornjem Seniku, ki obstaja še iz časov rimskega cesarstva.

Tu smo si spet ogledali

Davide Tomasetig, Valentino Floreancig, Federica Qualizza, Sara Simoncig, Antonella Trusgnach, Cecilia Blasutig, Alessandra Bordon, Veronica Galli, Ljuba Petricig, Emma Rucl in še spremljevalka Erika Floreancig so mladi benečani, ki so letos šli na peti kulturno-etnografski tabor na Madžarskem

solo, ki se lahko pohvali z odlično lutkovno skupino, se seznanili s problemom vpisa slovenskih otrok v vaskole in skozi gozd, tik ob meji s Slovenijo in lažjim vzponom prišli k spominskemu obeležju Tromejnik.

Ob trikotni piramidi, katere stranice so obrnjene proti trem državam smo se sprehajali malo po slovenski, malo po avstrijski, malo

po madžarski zemlji. Zvečer, po vrnitvi pa nas je čakala zabava na prostem, ob bograču (golaž kuhan v bakrenem kotličku ob odprtem ognju), ognju in skečih, ki so jih pripravili otroci sami. Tu so se spet odrezali najboljše prav otroci iz Benečije, ki so me v svojem pristopu in izvedbi spominjali na humornost Beneškega gledališča. Talenti so tu. Se bo našel kdo, ki jih bo združil? Nato se je v sproščenem vzdušju recitalo in pelo v slovenscini kar pozno v noč.

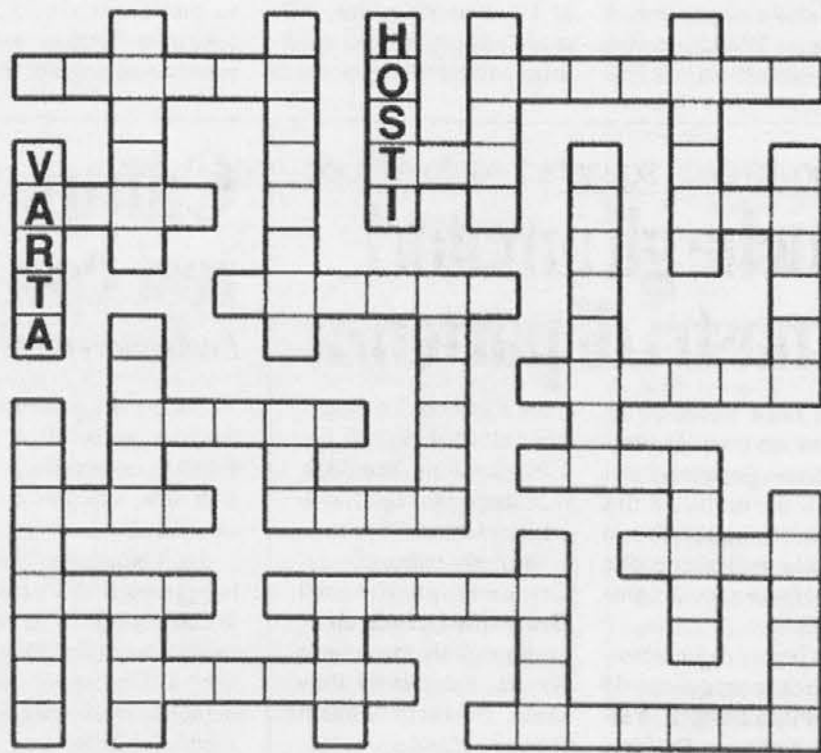
Petek je bil zaključni dan in po preglednem programu in večerji izmenjava naslovov, telefonskih števil in želja, da se drugo leto vidimo spet nekje drugje, na obrobju slovenskega etničnega ozemlja.

Interesni skupini sta bili sestavljeni iz članov vseh štirih skupin-popolnoma mešano in zanimivo je bilo opazovati kako so si otroci med seboj pomagali (ne tekmovali) pri reševanju predvsem govornih problemov celo med prostim časom.

Beneški otroci so se letos tudi med prostim časom in igrami večinoma pogovarjali v slovenskem jeziku (tudi beneško narečje je zame slovenski jezik), kar kaže na načrtno delo pri jezikovni vzgoji, kjer je špetska dvojezična sola tista kvalitativno trdna osnova na kateri so zgrajeni vedno vidnejši rezultati jezikovne kulture otrok Benečije. (m.b.)

OD VARTA DO HOSTI

(Guidac)

Napisajte v diagram vse vasi (od treh do osem čark) tle z dol imenovane takuo, da od VARTA vas parpejejo v HOSTI.

3 čarke: TRN, KOŠ, POR

BAK, OLIVA, MERNE, SEUKE

ČJESPE

4 čarke: AJDA, OVŠA, VINO, RONK, OVES, SOJA, LIPA, STOR

6 čarki: JABUKA, SOLATA, KORUZA, SKORJA, HRUSKE, ORESEK, TEBUKE, LAZINA, ARBIDA,

7 čarki: AKACIJA, ENCIJAN

5 čarki: JESEN, TA-

8 čarki: TARPOTAC, KOMPIERI, FARLINKE

Kart a Clenia, 150 piloti per un posto alle nazionali

Il kartodromo "Alberone" di Clenia ha ospitato domenica 9 settembre l'ottava prova del campionato regionale e del Veneto di kart valida per il secondo trofeo "Banca di Cividale". La prova, alla quale hanno preso parte 150 piloti suddivisi nelle varie categorie, ha costituito il banco di prova per la scelta di coloro che in novembre parteciperanno alle finali nazionali di Pomposa.

Esordio positivo della formazione allenata da Degrassi in coppa Regione contro la Juventina

Valnatisone, prova di carattere

Primo tempo di marca isontina ma la difesa valligiana fa buona guardia - Occasioni per Mlinz, Mottes e Peddis

VALNATISONE 0
JUVENTINA 0

Valnatisone: Tuniz, Mlinz (Braidotti), Lancerotto, Podrecca (Corredig), Mulloni, Rossi, Bergnach (Bassetto), Mottes, Suber (Peddis), Cornelio, Lorenzini (Golles).

Juventina: Faggiani, Tolizio, Marco Marassi (Milotti), Flavio Bianco, Stacul, Domingo Bianco, Gallo, Saveri, Mattia Marassi, Kobal, Trampus.

S. Pietro al Natisono, 9 settembre - Positiva prova per i ragazzi allenati da Ful-

vio Degrassi che nella prima uscita stagionale in coppa Regione sono riusciti a tenere a bada la temibile formazione ospite della Juventina. Primo tempo di netta marca isontina con alcuni pericoli portati alla porta difesa da Tuniz. Al 6' con una travolgente azione Trampus serve il pallone a Mattia Marassi che calcia fuori. Al quarto d'ora un rimpallo favorisce Kobal che da pochi passi impegna il portiere locale. Una punizione da 25 metri di Mottes al 19' termina a lato. Alla mezz'ora con un tiro dal limite Mattia Marassi cerca

senza fortuna di sorprendere l'attento Tuniz. La Valnatisone al 36' ha con Mlinz la possibilità di sbloccare la gara, ma la sua conclusione è imprecisa. La prima fase di gioco termina con la parata a terra di Tuniz su tentativo di Trampus.

All'inizio della ripresa Faggiani blocca a terra la punizione calciata da Bergnach ed al 12' il portiere goriziano sembra battuto, ma il tiro di Peddis è allontanato da un difensore. Ancora in evidenza Mottes che su punizione da 35 metri costringe Faggiani alla deviazione in angolo. Passato

A Passo Prievalo un percorso di quattro chilometri da ripetere tre volte
Domenica si corre la "Kuatarmbike"

Domenica 16 settembre, in località Passo Prievalo in comune di Grimacco, alla quota di 660 metri, organizzata dalla Pro Loco Grmak e dalla "MTB Orgoglio" si correrà alle 15 la quarta "Kuatarmbike sprint".

Il percorso su circuito è di quattro chilometri, da ripetere tre volte, con tre chilometri di salita ed uno in discesa. Le iscrizioni si ricevono sul posto dalle 14 previo versamento di lire 15.000. La

manifestazione, che non è competitiva e si svolge in concomitanza con la festa paesana della "Kuatarmbike", si disputerà con qualsiasi condizione atmosferica. Al termine pastasciutta e premi ad estrazione per tutti. L'organizzazione declina ogni responsabilità per incidenti prima, durante e dopo la gara.

Per informazioni rivolgersi a Cristian 0432-725055, 329-2157501 o Franco 0432-725159.

il pericolo gli ospiti sprecano due opportunità con Gallo e con Mattia Marassi. Domenica prossima a S. Pietro salirà la compagine del Vermelegiano. (Paolo

Una fase di gioco di Valnatisone-Juventina

La novità della squadra Il santo e il lupo

Anche gli amatori ai nastri di partenza

La Lega Friuli Colliare ha reso nota la composizione dei gironi del calcio ad undici e del calcio a cinque. Tre le squadre valligiane che parteciperanno ai campionati.

Il Girone di Eccellenza sarà composto da **Real Filpa Pulfero**, **Valli del Natisono Pulfero**, Ternokey Rivarotta, Anni '80, Mereto di Capito, Manzano, S. Marco Jutizzo, Effe Tre, S. Daniele, Warriors Laipacco, Fagagna, Osteria della Salute, Deportivo Edil-Tomat e Tizzano '84.

Nel Girone B di Seconda categoria la **Poli-sportiva Valnatisone** di Cividale si misurerà con L'Arcobaleno, S. Lorenzo, Gunners, Bar Agli A-

mici, Carioca, La Bottega del Mobile, Team Calligaro Buia, Basaldella, Campeggio, Bar Savio e Linea Golosa.

In Terza categoria, nel Girone B, gli Amatori **Drenchia-Grimacco** avranno quali avversarie Xavier, Pizzeria da Raffaele, Pizzeria Moulin Rouge, Panda calcio, Moimacco, Orzano, Plaino, Ravosa Ai Cons, Bar Manhattan e Atletico Nazionale.

Nel calcetto i **Merederos** di S. Pietro al Natisono giocheranno in Eccellenza, il **Paradiso dei golosi** ed il **Bronx team** in Seconda categoria, mentre la neocostituita **Valli del Natisono Il santo e il lupo** esordirà in Terza categoria.

Campionato, primo test con il Tricesimo

I calendari presentati dalla FIGC regionale

Sono stati presentati sabato 8 settembre dalla F.I.G.C. regionale i calendari della stagione calcistica 2001/2002.

La Valnatisone giocherà nel girone B di Prima categoria. La nuova avventura inizia domenica 23 settembre al Comunale alle 16, ospite la blasonata formazione del Tricesimo. Questa prima gara sarà il test per verificare la consistenza ed il ruolo che ricoprirà la squadra allenata dal tecnico Fulvio Degrassi. In Terza categoria non è stata delusa l'attesa per conoscere la gara più importante della stagione, il derby tra l'Audace e la Savognese.

Dopo l'esordio in campionato con l'Audace che ospiterà il Donatello e la Savognese in trasferta ad Udine con il Bearzi, le due

squadre valligiane giocheranno il derby di andata la domenica successiva a Savogna. Il ritorno a Merso di Sopra si giocherà domenica 3 febbraio 2002.

Tra qualche giorno si conosceranno anche i calendari delle squadre giovanili.

Gli Juniores della Valnatisone stanno continuando la preparazione condita da una serie di amichevoli. Dopo avere perso per 2-0 l'amichevole con la formazione maggiore del Villanova dello Judrio, i ragazzi allenati da Claudio Baulini si sono riscattati pareggiando 1-1 con i coetanei del Centrosedia a S. Giovanni al Natisono. I valligiani avevano chiuso in vantaggio il primo tempo grazie alla rete messa a segno da Simone Crisetig.

se, Serenissima, Torreanese ed Union '91.

Dopo tre settimane di allenamenti prima uscita degli Esordienti della Valnatisone che hanno giocato un'amichevole ad Udine con i Fortissimi. I ragazzini guidati da Nereo Vida, rinnovati nell'organico, hanno fatto vedere buone trame di gioco anche se hanno perso con il risultato di 5-4 favorevole ai padroni di casa. Sabato 15 a S. Pietro secondo impegno contro la squadra di Moimacco.

Martedì 11 settembre sono iniziati gli allenamenti dei Pulcini dell'Audace, iscritti al campionato nel girone D. I ragazzini allenati da Antonio Primosig e Michele Podrecca si misureranno con Buonacquisto, Centrosedia, Fulgor, Serenissima, Torreanese e Virtus Manzanese.

Kronaka

Parbližno dviestuo vasnjano na njih srečanju

V Klenji zvestuo jo gjuoldajo

Ma kan se nesè Sabina Corredig z zakjam na harbatu? Priet, ku kajšan ji jo "ukrade" hitro nese damu

"teško" tombolo, ki jo je udobila. V zakju je bluo vsega. An reč, de je bla ta druga

tombola. Pas tisti, ki je uduobu to parvo, ka' je nesu damu? V Klenji, kar je senjam

od vasi, po navadi parvo saboto miesca vošta (an lietos je bluo na 4. vošta an že petnajsti krat, ki so jo organizal) dielajo reči takuo, ki gre. Za skuhat vsiem tistim, ki pridejo se zbere kupe puno "kuharju", potlè kor zbrat senke za tombolo an činkuino, kor poštudierat na kake igre za te male an te velike, kor nastavt tendon, napravrt mize an klopi... An na nikdar parmanjka ne za pit, ne za jest, pa tudi za se posmejat ne... An se na smieje samuo tisti, ki nese damu tombolo, smiejejo se an ti-

sti, ki videjo, kakuo se napanjajo adni na čudne "gare", ki jih na festi organizavajo. Pa festa v Klenji je an nomalo "seria" takuo lietos so nagradil, premjal an tiste vasnjane, ki so lepuo vepejal do konca njih suolanje: Simona Qualizza, ki je ratala dotoresa (vešuolala se je na medicinski fakulteti), Max Chiabai, ki je ratu perito elettronico, an Silvia Tomasetig, ki je pa ratala meštra. Trem studentom so senkal bukva, ki guorjo o naših dolinah.

Grozdje je že zdrielo an seveda, vsi tisti, ki ga kiek pardielajo začenjajo se že hvalit, kajšno dobro vino bojo imiel tu njih kliet.

Pa Giovanin ga nie samuo hvalu, ker je tudi peju du kliet njega parjatelje za ga pokušat.

Potlè, ki je napunu kozarce jim je parporočiu:

- Popita ga naglo priet, ku rata kiselo!

- Hejla Nadalin, koda hodis?

- Sem biu su h mie-dihu.

- Ah ja?! An ka' ti je jau?

- Mi je jau za stat delec od osterijah!

- An ti, al stojš delec?

- Oh ja, seda vino se ga storim parpejat damu!

- Dobar dan gospa, sem an socialni asistent. Pobieram blaguo za hišo od tih alkoholi-zanih. Al mi morete kiek senkat?

- Pridite potlè, ki zaprejo ostarije. Vam senkam mojega moza!

- Zdravo Petar, videm, de niemaš vič ardečega nosa, ku ankrat. Al si genju pit?

- Oh ne, seda sem začeu pit samuo to bie-le vino!

An pjanac je gledu avto, ki so mu hodile pod nuosam an je pogodemrju:

- Na zastopem, kuo j' tiste, de one z adnim litram narede dvanajst kilometru an ist s trem litram ne morem se čez ciesto prehodit!

Marjac an Bepo sta se ga bla takuo napila, de sta se muorla pod pasko darzat adan te družega. Kumaj sta se paršukala pred vrata od Marjacove kleti za se kiek popit. Vič ku pu ure je Marjac utikavu kjuč, pa nie mu ušafat jame, dokjer kjuč mu nie padu na tla. Kadar se j' spregnu za ga pobrat, bargeške so mu se arzsprale tam na rit.

- Hejla Marjac - je jau Bepo - imaš an taj tam za ritjo!

- Popiga ti, ker ist sem ze pjan!!!

Lina more bit zaries zadovoljna

Kako pardielo tam v varte!

Kajšan se kumra, de niema velikega pardielka tam v varte lietos, pa Lina Rossi iz Spietra je pru zadovoljna, sodisfana. Pogledita, kake debele pomidorje je pardielala! Pezjo še vič ku an kilo vsak! Ce da adnega vsakemu sinu (Ivo, Luciano - Lucifer, Aredio an Lucia) jim bo zadost za vso družino!
Brava Lina.

SREDNJE

Preserje - Belgija Zapustila nas je Onorina Komarjuova

Gor z Belgije je tele dni parsla damu novica, de je v pandiejak 3. setemberja umarła Onorina Coszach, uduova Lango.

Onorina je bla Komarjuove družine iz Preseriji. Imiela je 89 liet. Venčpart svojega zivljenja ga je prezivela pru v Belgiji, kamar je bla šla zavojo diela, ku puno drugih naših ljudi.

Dokjer je mogla se je pogostu vračala v rojstne kraje.

Z nje smartjo je v zalost pustila heč Eddo, sina Michelna, brata, kunjado, navuode an drugo zlahto.

Venčni mier bo počivala v kraju Bruxelles, kjer je zivela.

SVET LENART

Dol. Miersa - Liesa Sveta maša za Doriča

Se ankrat se spomnimo na našega Doriča - Izidorja Predana, Štefanovega iz Gorenjega Barda.

Na 5. vošta je bla peta oblietina, odkar nas je na naglim za nimar zapustu.

Za počastit njega spomin bo tel četartak, 13. setemberja, ob 19. uri, v cierkvi na Liesah sveta maša za anj.

Lieta tečejo hitro napri pa njega spomin an njega ucielo so nimar zivi med tistimi, ki so ga poznali an spostovali.

Z veliko ljubeznijo an zalostjo se ga spominjajo Adele, Vladi an Marko. Antonella an Adriana, Ni-

Un'estate con il Cai Valnatisone

Durante il periodo estivo il Cai Val Natisone organizza annualmente escursioni fuori dalle nostre Valli per far conoscere agli appassionati montagne, ambienti e culture diversi.

Quest'anno le più significative gite si sono svolte al Cimone nelle Alpi Giulie, al Pramaggiore nelle Dolomiti friulane, all'Agner nelle Dolomiti venete, al Similaun nelle Alpi retiche dell'Alto Adige ed al Gruppo Brenta nelle Dolomiti di Madonna di Campiglio.

Queste gite hanno avuto un grande seguito di partecipanti suddivisi parte sui sentieri facili e parte sulle vie ferrate più impegnative, favoriti anche dalle buone condizioni atmosferiche.

Molto apprezzate sono state la ferrata Stella Alpina al Monte Agner, considerata fra le vie più impegnative in assoluto e le famose ferrate delle "Bocchette Alte e Centrali" sulle Dolomiti del Brenta che presentano scenari incredibili.

Speriamo che anche alle prossime escursioni programmate, che si svolge-

ranno di nuovo in zona, ci sia una buona partecipazione.

ne, magari accompagnata da belle giornate di sole.

Secondo anno a Londra per Zaira Martinig Sulle punte verso il successo

Zaira Martinig, 18 anni, mamma di Cividale, papà di Tercimonte (Savogna) è l'unica italiana a frequentare i corsi della Elmhurst School di Londra, una delle più prestigiose scuole di danza classica al mondo. Ha superato brillantemente il primo dei tre anni del ciclo di studi ottenendo ampi consensi dai docenti, ex ballerini del celebre Royal Ballet. Zaira, allieva della scuola di danza di Erica Bront di Cividale, è stata ricevuta dal presidente della Banca di Cividale Pelizzo, che si è complimentato con lei per i risultati conseguiti. Zaira beneficia di un prestito d'onore della banca cividalese che le consente di vivere in Inghilterra senza gravare troppo sul bilancio familiare. Ora è tornata a Londra per proseguire i corsi che la porteranno ad avviare una brillante carriera di ballerina classica professionista. In bocca al lupo, Zaira!

Na Novim Matajurju od 31. maja 2001 smo bli napisal, ki dost kontributu so vzdignili naši ostieri an budgari. Tele dni nam je parslo pismo, ki nam ga je napisu Luigi Covaceuszach od tratorije Bellavista iz Dolenjega Tarbja, v srienjskim kamune.

Piše nam za nam stuort zviedet, de on ni potegnu obednega kontributa (napisano je bluo 10.000.000), ker ni imeu pravice do tega.

Mi se za tuole oproščamo, pa smo prepisal, kar je bluo napisano v dokumentih dezele, ki jih je pošjala za objavo, za publikacijon časopisam.

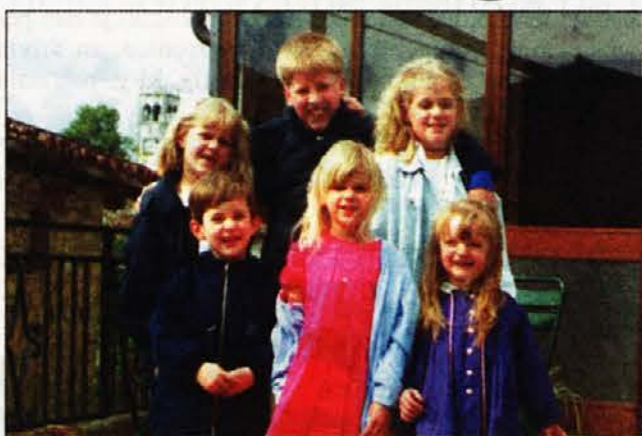

Sabato ci sarà festa nella nostra famiglia

Siamo Elena, Michele, Noemi, Matteo, Deborah e Martina. Sabato prossimo, 15 settembre, ci sarà una grande festa nella nostra grande famiglia. I protagonisti di questa festa saranno i nostri nonni Giovanni Vogrig ed Erminia Golop di Savogna. Se volete saperne di più... aspettate i prossimi numeri del Novi Matajur!

Intanto, cari nonni, vi facciamo tantissimi auguri per sabato quando, assieme a tutta la vostra bella famiglia festeggerete un bellissimo traguardo.

Michele an Martina iz Sauodnje, Noemi an Elena iz Spietra, Matteo le iz Sa-

uodnje an potlè se Deborah iz Vidma željo njih nonam, ki sta Giovanni Vogrig an Erminia Golop iz Sauodnje, de v saboto 15. setemberja bojo lepuo pra-

znoval njih liep "traguardo".

Ce zelta viedet kieki vič... muorta počakat, kar napišemo drugi krat na Novim Matajurju!

Notar so ušafal tudi zlo stare an lepe freske

Cierkuca svete Lucije je pru lepuo postrojena

Vsako lieto je senjam svetega Gustina liep, pa lietos je biu se buj liep ku po navadi. Kakuo je slo gor tisti dan, sta ze prebral na zadnjem Novim Matajurju. Vidli sta tudi fotografije od

postrojene cirkve, od "tonkaču" v turme an od godca. Se nam pa huduo z-di na publikat tudi telo, ki nam jo je parnesla kak dan potlè Maria Rosa iz Sauodnje an kjer se vidi, kakuo je cirku lepuo postrojena tudi od znotre, an tudi kajšan liep utar je.

S trostam, de Barščaki bojo nimar takuo lepuo skarbiel za njih cirku, an tudi drugi vasnjani Nediskih dolin, ki imajo take

lepe cirkvica skrite po seno-zetih an hostieh.

Življenje naših ljudi po sviete

Ferruccio Vogrig ima pru zlate roke...

De miez tistih, ki preberajo Novi Matajur je puno naših ljudi, ki živi po sviete smo že viedli.

Med telimi je tudi Ferruccio Vogrig. Ferruccio živi v Belgiji, v kraju Mont sur Marchienne, njega tata pa je biu Bepo iz Barda, ki je puno liet dielu v belgijskih minierah. Ferruccio je živeu tudi tle doma, dokjer je biu majhan, potlè se je spet varnu v Belgijo.

Gor, kjer živi z zeno Andrèe an z družino, je puno liet dielu v fabriki, pa njega velika pašjon je arheologija. Sam se je navadu dielat važe. Take, ki so jih runal tauzinte an tauzinte liet nazaj.

An jih zna takuo lepuo runat, de so mu orgnaizal an mostre, razstave, za jih pokazat ljudem. Je pru trieba ga pohvalit.

Kuo smo zviedel vse tle novice? Paršle so nam jih pravit njega kužine Giovanna an Lucia Florean-

jur njega an vse njega te drage an mu željo se puno puno sodisfacjonu v življenju an se puno veselih dvnevu.

Tudi mi od Novoga Matajurja, dragi Ferruccio, vas lepuo pozdravljamo an vam diemo: "Bravo, le takuo napri!"

An tle jih videmo vse kupe, ko so se parstavli za narest kupe adno fotografijo.

Giovanna an Lucia an njih družine željo pozdravit tudi skuoz Novi Mata-

Miedihi v Benečiji

DREKA

doh. Maria Laurà

Kras: v sriedo od 11.00 do 11.30
Debenje: v sriedo ob 15.00
Trinko: v sriedo ob 12.00

GRMEK

doh. Lucio Quagnolo

Hlocje: v pandiejak, sriedo an četartak ob 10.45
doh. Maria Laurà
Hlocje: v pandiejak od 11.30 do 12.00
v sriedo ob 10.00
v petak od 16. do 16.30
Lombaj: v sriedo ob 14.00

PODBONESEC

doh. Vito Cavallaro

Podbuniesac: v pandiejak od 8.30 do 10.00 an od 17.00 do 19.00
v sried an petak od 8.30 do 10.00
v četartak od 17.00 do 19.00
Carnivarh: v torak od 9.00 do 11.00
Marsin: v četartak od 15.00 do 16.00

SREDNJE

doh. Lucio Quagnolo

Sriednje: v torak an petak ob 10.45
doh. Maria Laurà
Sriednje (Oblica) v četartak od 10.30 do 11.00
Gorenji Tarbi: v torak od 9.00 do 10.00
v četartak od 11.30 do 12.00

SOVODNJE

doh. Pietro Pellegriti

Sauodnja: v pandiejak, torak, četartak an petak od 10.30 do 11.30
v sriedo od 8.30 do 9.30

SPETER

doh. Tullio Valentino

Spietar: v pandiejak an četartak od 8.30 do 10.30
v torak an petak od 16.30 do 18.00
v saboto od 8.30 do 10.00
doh. Pietro Pellegriti
Spietar: v pandiejak, torak, četartak, petak an saboto od 9.00 do 10.30
v sriedo od 17.00 do 18.00
doh. Daniela Marinigh
Spietar: v pandiejak, torak an četartak od 9.00 do 11.00
srieda, petak od 16.30 do 18.30
v saboto reperibil do 10.00 (tel. 0432/727694)

PEDIATRA (z apuntamento)

doh. Flavia Principato

Spietar: srieda an petak od 10.00 do 11.30
v pandiejak, torak, četartak od 17.00 do 18.30
tel. 727910 al 0339/8466355

SVET LENART

doh. Lucio Quagnolo

Gorenja Miersa: v pandiejak, torak sriedo, četartak an petak od 8.15 do 10.15
v pandiejak an četartak tudi od 17.00 do 18.00
doh. Maria Laurà
Gorenja Miersa: v pandiejak od 8.30 do 10.00 an od 17.00 do 18.00
v torak od 10.00 do 12.00
v sriedo od 8.30 do 9.30
v četartak od 8.30 do 10.00
v petak od 17.00 do 18.00

Za vse tiste bunike al pa judi, ki imajo posebne težave an na morejo iti sami do spitala "za prelieve", je na razpolago "servizio infermieristico" (tel. 727081). Pridejo oni na vaš duom.

novi matajur

Tednik Slovencev videmske pokrajine

Odgovorna urednica: JOLE NAMOR
Izdaja: Soc. Coop NOVI MATAJUR a.s.r.l.
Predsednik zadruge: MICHELE OBIT

Fotostavek in tisk: PENTAGRAPH s.r.l.
Videm / Udine

Redazione: Ulica Ristori, 28
33043 Cedad/Cividale
Tel. 0432-731190 Fax 0432-730462
E-mail: novimatajur@spin.it
Reg. Tribunale di Udine n. 28/92

Narocnina-Abbonamento
Italija: 52.000 lir
Druge države: 68.000 lir
Amerika (po letalski pošti): 110.000 lir
Avstralija (po letalski pošti): 115.000 lir

Postni tekoči račun za Italijo
Conto corrente postale
Novi Matajur Cedad-Cividale 18726331

Za Slovenijo - DISTRIEST
Partizanska, 75 - Sezana Tel. 067 - 73373
Ziro račun SDK Sezana St. 51420-601-27926
Letna za Slovenijo: 5.000 SIT

Včlanjen v USPI
Associato all'USPI

Dežurne lekame / Farmacie di turno

OD 15. DO 21. SETEMBERJA
Cedad (Minisini) tel. 731175

Zaparte za počitnice / Chiuse per ferie

Spietar: do 16. setemberja
Fomasaro (Cedad): do 16. setemberja